

LVIII.

Tillægs-Betænkning

over

Forslag til Lov om Pension for afflediget 2den Assessor og Justitssekretær i den kongelige islandske Landsøverret

Benedict Sveinsson.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 1ste Marts 1871).

Efter den af Folkethinget i dets Møde den 8de Februar tagne Beslutning har Udvalget maattet anfse det for sin Pligt at gjøre nærmere Rede for om et Sammenstød med den dømmende Myndighed kunde være at befrygte, saafremt Thinget nægter Lovforslaget Overgang til 3die Behandling, eller med andre Ord, om det kan antages, at afflediget Assessor Sveinsson i saa Tilfælde vilde kunne faa sig nogen Pension tilkjendt ved Dom.

Under den Retstilstand, der gik forud for Grundloven samt Pensionsloven af 5te Januar 1851, havde Embedsmændene aldeles intet retligt Krav paa Pension, og det blev altsaa ved hver enkelt Affledigelse en Gjenstand for Regjeringens fri Beslutning, om Embedsmanden skulde have nogen Pension, og i saa Tilfælde hvor stor, uden at der kunde være Tale om i denne Henseende at ty til Domstolene. Efter § 1 i den nævnte Pensionslov er der indrømmet den Embedsmand, der afflediges „formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag“ Ret til Pension. Dømmes Embedsmanden til Forbrydelse af sit Embede, bliver der efter § 5 ikke Spørgsmaal om nogen Pension. Hvis han derimod afflediges paa Grund af Mislig-

heder, der, uden at medføre Embedets Forbrydelse, svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, bliver hans Pension ifølge § 6 at bestemme ved Lov.

Naar Grunden til Affledigelsen er Embedsmanden utilregnelig, er han, efter Udvalgets Mening, altsaa forsaavidt stillet paa samme Maade som før 1851, at han ikke har noget Rettskrav at gjøre gjældende ved Domstolenes Hjælp, og Forstjellen er kun, at den Bestemmelse, der tidligere blev at tage af den absolute Kønige, om der kunde gives ham nogen Pension og da hvilken, nu er forbeholdt den lovgivende Magt.

I det af Høiesteret den 19de November 1862 paakjendte Tilfælde paastod den paagjældende Embedsmand (Justitsraad Petersen) at være afflediget uden nogen ham tilregnelig Grund, og da Regjeringen ikke kunde føre Bevis for, at han havde gjort sig skyldig i nogensomhelst Mislighed, blev han kjendt berettiget til fuld Pension. Det hedder i Overretsdømmens Premisser, der forsaavidt ere tiltraadte af Høiesteret, at der for at anvende Pensionslovens § 6 efter denne Paragraphs udtryffelige Indhold maa være Misligheder tilstede, hvorved formastigvis kun kan forståas beviste Misligheder, og